

ΠΡΟΒΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Των Παρασκευής-Δανάης Δενδρινού, Αλεξάνδρας Ξερχογιαννοπούλου-Θεοδοσίου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
- B) ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ
- Γ) ΙΑΣΟΝΑΣ
- Δ) ΑΡΗΣ

Απόγευμα. Τέσσερις μαθητές λυκείου κάθονται σε μια σκηνή με τέσσερις καρέκλες, τέσσερις τσάντες και δύο μικρά τραπέζια. Οι μαθητές είναι μέλη της θεατρικής ομάδας του σχολείου τους και προσπαθούν να αποφασίσουν το θεατρικό έργο που θα ανεβάσουν αυτή την χρονιά.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ: (Αρχίζει να μιλάει πριν βγουν στην σκηνή.)

Εντάξει παιδιά ήμαστε έτοιμοι, βγείτε στην σκηνή ξεκινάμε.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Θυμάστε όλοι τα λόγια σας έτσι;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ναι, έτσι και αλλιώς έχουμε μόνο τα βασικά αποσπάσματα. Οπότε πρέπει να έχουμε στο νου μας πως το σενάριο θα πρέπει να αναπτυχθεί περισσότερο.

ΑΡΗΣ:

Καλά μην βιάζεσαι, ας ελέγξουμε αρχικά αν αυτό το έργο θα μπορούσε να δουλέψει και τότε βλέπουμε αν θα προχωρήσουμε το σενάριο.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Ωραία, πάμε!

(Η Κλεοπάτρα κάθεται σε μια από τις καρέκλες και παρακολουθεί τα υπόλοιπα παιδιά.)

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Αλίμονο, είναι αλήθεια να απορείς που οι θνητοί θέλουν να ρίχνουν στους θεούς τα βάρη τους, έρχεται λένε το κακό από εμάς, κι όμως οι ίδιοι από δικό τους φταίξιμο πασχίζουν, πάνω από το γραφτό τους. Έτσι τώρα ο Αίγισθος την ορισμένη μοίρα παραβαίνοντας, πήγε να σμίξει με γυναίκα ενός Ατρείδη. Και αυτόν τον σκότωσε στο γυρισμού την ώρα, γνωρίζοντας τι τιμωρία τον περιμένει . Αφού εμείς του στείλαμε τον άγρυπνο Ερμή με

μήνυμα μήτε εκείνον να σκοτώσει μήτε την γυναίκα του να μπλέξει σε παράνομο κρεβάτι, αλλιώς θα πέσει στο κεφάλι του η εκδίκηση του γιου για τον πατέρα, όταν ο Ορέστης παλικάρια θα θελήσει να γυρίσει στην πατρίδα. Αυτά με τόση φρόνηση ο Ερμής μιλώντας του μνηούσε. Κι όμως το νου του Αιγίσθου δεν κατάφερε να αλλάξει. Τώρα ακέραιο το άνομο του κρίμα ξεπλήρωσε.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Πατέρα μας των αθανάτων, Κρονίδη, καλά κι όπως του ταίριαζε αυτός αφανίστηκε και πάει, την ίδια μοίρα να έχει οποίος πράζει ανάλογα. Εμένα όμως η καρδιά μου φλέγεται για τον Οδυσσέα, γενναίος αλλά δύσμοιρος, να βασανίζεται με τόσα πάθη, απτούς δικούς του χωρισμένους, σε ένα περιβρεχτο νησί, στον ομφαλό, όπως λένε, της θάλασσας.

ΑΡΗΣ:

Εντάξει δεν μπορώ να κρατηθώ άλλο. Πρώτον θα με πάρει ο ύπνος με αυτό το σενάριο και είμαι σίγουρος πως και τους θεατές το ίδιο. Δεύτερον είναι τόσο μεγάλα αυτά τα αποσπάσματα που δεν θα προλάβω να μιλήσω καθόλου. Όποιος πρότεινε την Οδύσσεια **(κοιτάει τον Ιάσωνα)** έχει κάνει μια πολύ άστοχη επιλογή.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Αν θες να ξέρεις η Οδύσσεια θεωρείται από τα πιο σημαντικά έργα στην ιστορία.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Η αλήθεια είναι πως εγώ συμφωνώ με τον Άρη. Πιστεύω πως χρειαζόμαστε κάτι πιο δημιουργικό, κάτι που θα κεντρίσει το ενδιαφέρον των παιδιών. Αυτό είναι λίγο πως να το πω... Βαρετό. Δεν αμφισβητώ φυσικά το γεγονός ότι είναι ένα πολύ σημαντικό έργο, αλλά ίσως τα παιδιά να έχουν άλλες ανάγκες ως προς το τι μηνύματα χρειάζεται να αναδεικνύονται.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Εντάξει δεν ξέρω. Δεν λέω ότι έχετε απόλυτο δίκιο και σίγουρα δεν συμφωνώ ότι είναι βαρετό. Καταλαβαίνω αυτό που είπε η Ανδρομέδα.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Ωραία. Οπότε το απορρίπτουμε και αυτό. Καθίστε να βρούμε ιδέες και μάλιστα γρήγορα, διότι οτιδήποτε και αν έχουμε σκοπό να ανεβάσουμε πρέπει να οριστικοποιηθεί σήμερα. Μην ξεχνάτε πως ο χρόνος μέχρι την παράσταση είναι οριακός και προφανώς πρέπει να κάνουμε αρκετές πρόβες.

ΑΡΗΣ:

Εντάξει Κλεοπάτρα πως κάνεις έτσι, τόσα θεατρικά υπάρχουν. Απλά επιλέξτε ένα να τελειώνουμε.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Αφού υπάρχουν τόσα έργα όπως λες, γιατί δεν μας προτείνεις εσύ ένα;

(Ο Άρης παραμένει σιωπηλός και η απόλυτη ησυχία επικρατεί για μερικά δευτερόλεπτα.)

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Μπορούμε να ανεβάσουμε τον Άμλετ που είναι και κλασικό.

(Ο Άρης ξεφυσάει ανακουφισμένος.)

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Αχ όχι αυτό είναι υπερβολικά στενάχωρο, άσε που έχει παιχτεί αμέτρητες φορές.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Τότε ας κάνουμε μια διασκευή του 1984, το βιβλίο του Τζορτζ Όργουελ εννοώ, θα είναι πιο πρωτότυπο.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Ιάσωνα σταμάτα πια να είσαι μέσα στην μαυρίλα. Δεν υπάρχει περίπτωση να ανεβάσουμε θεατρικό που θα δουν παιδιά το οποίο θα μιλάει για μια δυστοπία.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Πάντως δεν καταλαβαίνω γιατί ο κόσμος γράφει τόσο καταθλιπτικά έργα. Και κυρίως δεν καταλαβαίνω γιατί γίνονται θεατρικά.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Για να μπορούν οι θεατές να κλάψουν προφανώς.

ΑΡΗΣ:

Ο κόσμος δεν πάει να παρακολουθήσει μια παράσταση για να κλάψει.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Και όμως το κάνει. Εάν πρόσεχες λίγο στα αρχαία θα θυμόσουν πως ο Αριστοτέλης είχε πει ότι οι άνθρωποι πηγαίνουν να δουν καταθλιπτικές παραστάσεις για να απελευθερώσουν τα συσσωρευμένα συναισθήματα τους. Περιμέντε το είχε πει κάπως συγκεκριμένα. Πώς ήταν, μισό λεπτό θα το θυμηθώ. **(Κάνει παύση και σκέφτεται.)**

ΑΡΗΣ:

Ναι σκέφτεσαι εσύ τώρα.

(Τα παιδιά γελούν.)

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ήσυχία, μου καταστρέφετε τον ειρμό της σκέψης. **(Τα παιδιά προσπαθούν να περιορίσουν το γέλιο τους.)** Ά, το θυμήθηκα! Λέγεται κάθαρση.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Εντάξει Ιάσωνα φτάνει τώρα με τις φιλοσοφίες σου. Πρέπει να δουλέψουμε στα σοβαρά.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Λοιπόν έχω ιδέα! Γιατί δεν ανεβάζουμε τα την Αλίκη στην χώρα των θαυμάτων;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ανδρομέδα δεν θέλω να στο χαλάσω αλλά αυτό ανέβηκε από την ομάδα του σχολείου μόλις τρία χρόνια πριν. Ούτε αυτό δεν θυμάσαι;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Καλά, καλά, ηρέμησε έχω και άλλες ιδέες.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Α, ναι; Σαν ποιες δηλαδή;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Θα μπορούσαμε να ανεβάσουμε τα Ρούχα του αυτοκράτορα! Έχει και ηθικό δίδαγμα οπότε θα ήταν ιδανικό για τα παιδιά.

ΑΡΗΣ: **(Ο Άρης αρχίζει να γελάει.)**

Αχ αυτή δεν πάει καλά. Δηλαδή μου λες ότι θα βγάλουμε κάποιον στην σκηνή γυμνό για να αποδώσουμε το ηθικό δίδαγμα;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Αμάν κατευθείαν να κοροϊδέψεις. Μπορεί η ιδέα της Ανδρομέδας να μην μας ταιριάζει για διάφορους λόγους αλλά ακόμη και αν όντως θέλαμε να το υλοποιήσουμε, κανείς δεν θα έβγαινε γυμνός στην σκηνή.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Δεν μου αρέσει που το παραδέχομαι αλλά η Κλεοπάτρα έχει δίκιο. Και τουλάχιστον η Ανδρομέδα προσπαθεί να βρει ιδέες όχι σαν κάτι άλλους. **(Ο Ιάσοντας κάνει πως βήχει ψεύτικα ενώ κοιτάει τον Άρη)**

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Εντάξει φτάνουν τώρα οι ειρωνείες. Έχω και εγώ μια ιδέα. Τι κι αν ανεβάσουμε την Πεντάμορφη και το Τέρας; Έχουμε το βιβλίο στην βιβλιοθήκη του σχολείου, οπότε θα μπορούσαμε να κάνουμε μια διασκευή για να αναδείξουμε λίγο περισσότερο τα νοήματα.

ΑΡΗΣ:

Τι εννοείς να αναδείξουμε τα νοήματα;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Θα μπορούσαμε να δώσουμε λίγη περισσότερη έμφαση στο σημείο της εξωτερικής εμφάνισης του τέρατος, να δώσουμε στο τέρας έναν καλό χαρακτήρα και να δείξουμε στα παιδιά το πόσο λάθος είναι να κρίνουμε κάποιον από την εμφάνιση.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Ξέρετε τι, εμένα μου ακούγεται όντως σαν μία πολύ καλή ιδέα.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Για περιμένετε λίγο. Ξέρετε πόσα λίγα χρήματα διαθέτουμε για τα σκηνικά και τα κοστούμια; Αφήστε που δεν υπάρχει περίπτωση να προλάβουμε να ετοιμάσουμε κάτι τόσο σύνθετο σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Πω πω, εντάξει κύριε γκρινιάρη, το καταλάβαμε είναι δύσκολο να ανέβει αυτό το έργο. Έχει κανείς κάποια καλύτερη ιδέα να προτείνει;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Λοιπόν, δεν ξέρω κατά πόσο θα συμφωνήσετε, αλλά σκεφτόμουν μήπως να γράφαμε ένα δικό μας θεατρικό. Έτσι θα μας ήταν πολύ πιο εύκολο να προσαρμόσουμε τα σκηνικά και τα κοστούμια έπειτα. Επίσης σκεφτείτε πόσο πιο αυθεντικό θα είναι αν το έχουν γράψει νέα παιδιά.

ΑΡΗΣ:

Αχ Κλεοπάτρα έχεις τρελαθεί εντελώς από την κούραση. Ας της φέρει κάποιος ένα μαξιλάρι να ξαπλώσει.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Εμένα πάντως δεν με χαλάει ως ιδέα. Εκτός από το ότι είναι δημιουργικό και ότι έχουμε πλήρη έλεγχο στα σκηνικά και τα κοστούμια, μπορούμε να κατευθύνουμε τους θεατές ακριβώς στα νοήματα που θέλουμε να περάσουμε.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Πιστεύετε όντως πως θα ήταν τόσο εύκολο να γράψουμε το δικό μας έργο από την αρχή; Επίσης, αν αυτό δεν σας φαίνεται αρκετό απλά σκεφτείτε όλες τις υπόλοιπες φορές που γράφτηκαν έργα εξ ολοκλήρου από την ομάδα.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Μα τι λες, αυτό δεν έχει ξανά συμβεί ποτέ.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Αυτό ακριβώς λέω. Κάτι σημαίνει το να μην έχει ξανά γίνει κάτι τέτοιο σε όλα αυτά τα χρόνια λειτουργίας της ομάδας.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Συγχώρεσέ με που σε διακόπτω από τα παράπονα σου αλλά προσωπικά δεν το βρίσκω δύσκολο να κατεβάσουμε κάτι από το μυαλό μας. Και εν τέλει τι θεατρική ομάδα ήμαστε αν δεν μπορούμε καν να γράψουμε ένα θεατρικό;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Ιάσονα όσο και να διαφωνείς, πρώτον δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε από μια δοκιμή και δεύτερον δεν νομίζω πως μας μένουν και πολλές επιλογές.

ΑΡΗΣ:

Παιδιά καλά όλα αυτά, αλλά κατά πότε λέτε να τελειώσουμε σήμερα. Μην ξεχνάτε πως αύριο έχουμε διαγώνισμα στην Πολιτική Παιδεία και δεν θέλω να πατώσω για ακόμη μια φορά.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Περίμενε λίγο, ποια είναι η ύλη;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Μας είχε πει να διαβάσουμε όλο το κεφάλαιο με τα θεμελιώδη δικαιώματα.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Σταματήστε όλοι έχω ιδέα! Θα μπορούσαμε να γράψουμε ένα θεατρικό για τα θεμελιώδη δικαιώματα.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Βασικά, υπάρχει περίπτωση όντως αυτό να είναι μια πάρα πολύ καλή αρχή. Είναι εκπαιδευτικό και, αν το προσαρμόσουμε, θα καταφέρουμε να προσελκύσουμε τα παιδιά. Όμως τι και αν γράψαμε για έναν λίγο πιο ευρύ όρο; Για παράδειγμα θα ήταν ωραίο να γράψουμε για τα δικαιώματα του ανθρώπου.

ΑΡΗΣ:

Εδώ που φτάσαμε ας το κάνουμε ακόμα πιο ευρύ και ας γράψουμε και για τα δικαιώματα των ζώων.

(Γελούν όλοι)

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Έχω μια εντύπωση πως αυτό θα παρά ήταν ευρύ. Ας μείνουμε καλύτερα σε ένα έργο που να έχει να κάνει με ανθρώπους.

ΑΡΗΣ:

Πάντως εγώ δεν καταλαβαίνω πως θα κάνουμε αυτό το θέμα ενδιαφέρον. Δεν είναι λίγο περίεργο να εξηγούμε σε κάποιον τα ίδια του τα δικαιώματα;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Αφού είναι έτσι γιατί δεν μας εξηγείς μερικά από τα δικαιώματα σου;

(Ο Αρης μένει σιωπηλός)

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Αυτό ακριβώς εννοώ και εγώ. Και για να απαντήσω στην προηγούμενη ερώτησή σου, πιστεύω πως αν καταφέρουμε να διηγηθούμε τα δικαιώματα μέσω μιας ιστορίας σίγουρα δεν θα ήταν βαρετό.

ΑΡΗΣ:

Δεν θα σου πω ψέματα συνεχίζω να το βρίσκω λίγο αδιάφορο ως θέμα. Στο κάτω κάτω τα δικαιώματα είναι απλά η κοινή λογική.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Σε αυτό το σημείο επέτρεψε μου να αντικρούσω. Τα ανθρώπινα δικαιώματα μπορεί για πολλούς να θεωρούνται κοινή λογική, όμως στην πραγματικότητα αν δεν είχαν κατοχυρωθεί ως νόμοι πολύς κόσμος θα το εκμεταλλευόταν.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Άρη, καλέ μου φίλε, συγγνώμη αλλά σε αυτό το σημείο θα πρέπει να πάρω το μέρος των κοριτσιών.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Χαίρομαι που επιτέλους συμφωνούμε. Και για να συνεχίσω αυτό που έλεγε πριν η Ανδρομέδα, στην χειρότερη περίπτωση ακόμα και αν το θεατρικό μας δεν πετύχει θα έχουμε αποκτήσει πρακτικές γνώσεις.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Ακριβώς αυτό! Εάν γνωρίζεις τα δικαιώματα σου κανείς δεν μπορεί να σε εκμεταλλευτεί. Αλλά ακόμη και αν το κάνει εσύ θα έχεις τις κατάλληλες γνώσεις για να ξέρεις που να απευθυνθείς.

ΑΡΗΣ:

Τι τόσο εύκολο είναι να τρέχουμε στις αστυνομίες και στα τα δικαστήρια;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Ναι τόσο εύκολο όσο το λες! Στην τελική είναι συνταγματικό δικαίωμα να απευθυνθείς στις αρχές αν κάποιο από τα υπόλοιπα δικαιώματα σου παραβιαστεί. Και από την μεριά τους οι αρχές έχουν την υποχρέωση να σε βοηθήσουν.

ΑΡΗΣ:

Και τι ακριβώς είναι το συνταγματικό δικαίωμα; Όχι πως με ενδιαφέρει αλλά κατάλαβες.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Αχ Άρη... Συνταγματικά είναι τα δικαιώματα τα οποία βρίσκονται πάνω από κάθε νόμο. Κανένας δικαστής και καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να τα παραβιάσει και αυτό γίνεται ώστε να προστατεύεται η ζωή του κάθε ανθρώπου.

ΑΡΗΣ:

Καλά όλα αυτά αλλά δεν ξέρω, δεν μου φαίνεται και τόσο σημαντικό. Αισθάνομαι πως αν κάποιος γνωρίζει αντικειμενικά τι είναι πραγματικά καλό και τι όχι γνωρίζει και τα ανθρώπινα δικαιώματα, δεν χρειάζονται όλες αυτές οι μακρηγορίες και οι ιστορίες.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Για ακόμη μια φορά θα πρέπει διαφωνήσω μαζί σου. Για ποιο λόγο πιστεύεις πως συνέβησαν όλες οι μεγάλες επαναστάσεις; Πάρε ως παράδειγμα την Γαλλική Επανάσταση που την μάθαμε και πρόσφατα στην Ιστορία. Η κύρια αιτία της ήταν να κατοχυρωθούν τα δικαιώματα των ανθρώπων με ένα από τα σημαντικότερα συνθήματα να είναι "Έλευθερία, Ισότητα και Αδελφοσύνη". Ή ένα άλλο καλό παράδειγμα είναι η Αμερικανική Επανάσταση, η οποία είχε ξανά ως κύριο θέμα της την διακήρυξη των δικαιωμάτων. Και για να μην νομίζεις πως όλα αυτά έχουν μείνει στο παρελθόν σκέψου και την Οικουμενική διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έγινε από τα Ηνωμένα Έθνη. Προφανώς για να ξεσηκώθηκε και να αγωνίστηκε τόσος κόσμος για τα δικαιώματα σημαίνει πως δεν ήταν δυνατόν απλά να ελπίζουμε στην λογική του καθενός. Οι άνθρωποι φαίνεται από την ιστορία να έχουν ανάγκη για μια οριοθέτηση εφόσον ο καθένας έχει τις δικές του αρχές και ηθική.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Αυτή η κοπέλα θα γίνει καλή δικηγόρος κάποια μέρα. Πραγματικά μου τράβηξες την προσοχή. Μήπως θα μπορούσες να δώσεις ένα παράδειγμα με κάποιο συγκεκριμένο δικαίωμα;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Ιάσωνα υπάρχει περίπτωση να είσαι πάρα πολύ τυχερός. Σήμερα είχα γράψει μια εργασία για τα δικαιώματα στην οποία έπρεπε να εξηγήσουμε το νόημα του κάθε άρθρου και βάζω στοίχημα πως την έχω ακόμη στην τσάντα μου. **(Η Ανδρομέδα αρχίζει να ψάχνει μέσα στην τσάντα της. Βγάζει ένα τετράδιο και αρχίζει να το ξεφυλλίζει μέχρι που βρίσκει την εργασία.)** Το βρήκα! Λοιπόν ησυχία αρχίζω. Όλα τα παιδιά είναι ίσα. Έχουν δικαίωμα να τα αντιμετωπίζουν χωρίς διακρίσεις λόγω της φυλής, του φύλου, της γλώσσας, της θρησκείας, των απόψεων, της περιουσίας, της κατάστασης, των ιδιαίτερων αναγκών ή της εμφάνισής τους.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ποιο άρθρο είναι αυτό;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Είναι το άρθρο 2, από την διεθνή σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, το οποίο είναι κατά κάθε μορφής διακρίσεων.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ωραία, μία χαρά όλα αυτά, συμφωνώ απόλυτα με το άρθρο. Αλλά μιλάμε για ισότητα ενώ πολλές φορές οι καθηγητές συμπεριφέρονται διαφορετικά στους μαθητές τους. Και αυτό δεν γίνεται μόνο στις σχέσεις μεταξύ μαθητών καθηγητών. Γίνεται γενικά στην ζωή μας.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Ναι, έχεις δίκιο αυτό συμβαίνει. Πάρα ταύτα, είναι απολύτως λογικό. Πολλά παιδιά μπορεί να έχουν εκ φύσεως κάποια μειονεκτήματα. Άρα, με το να αντιμετωπίζουμε ίσα τα άνισα παιδιά καταφέρνουμε μόνο να δημιουργήσουμε μεγαλύτερη ανισότητα αντί για ισότητα. Εξάλλου κανείς δεν είπε πως όλα τα παιδιά είναι ίδια. Ναι μεν όλα είναι ίσα αλλά διαφορετικά, με διαφορετικές ανάγκες, που προσπαθούν να καλύψουν για παράδειγμα οι καθηγητές όπως είπες και εσύ.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Σηκώνω τα χέρια ψηλά, κάτι τέτοιες στιγμές εκπλήσσομαι με το πόσο γρήγορα μπορείς να βρεις τα σωστά επιχειρήματα ώστε να πείσεις κάποιον.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Νιώθω πως κάτι συμβαίνει εδώ πέρα. Δεν περίμενα να ακούσω κομπλιμέντο από τον Ιάσωνα σήμερα.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Δεν είμαι όσο άκαρδος όσο νομίζεις. Απλά δεν έχει τύχει να γνωρίσεις την τρυφερή πλευρά του εαυτού μου. Και στην τελική δεν είναι παίξει ρόλο η τρυφερότητα, το θέμα είναι πως κατά την γνώμη τα θετικά πρέπει να επισημαίνονται.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Εντάξει δεν μπορώ να διαφωνήσω σε αυτό. Ωστόσο ας μην καθυστερούμε άλλο, όσο άκουγα όλα αυτά που μας έλεγε η Ανδρομέδα σκέφτηκα κάτι. Θα μπορούσαμε να γράψουμε ένα θεατρικό που θα έχει να κάνει με τα δικαιώματα των παιδιών. Είναι εκπαιδευτικό και σίγουρα είναι ένα θέμα που θα τραβήξει τους νέους.

ΑΡΗΣ:

Νιώθω λίγο περίεργα που το λέω, αλλά μετά από όλα αυτά που άκουσα σήμερα πλέον αυτό φαίνεται ενδιαφέρον μέχρι και σε εμένα. Όμως, πως ακριβώς θα το κάνουμε αυτό;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Ίσως γράφαμε ένα θεατρικό που να έχει να κάνει με την εκμετάλλευση. Έτσι θα δείχναμε πόσο σημαντικά είναι τα δικαιώματα των παιδιών μέσα από μια πραγματική κατάσταση.

ΑΡΗΣ:

Δεν αντιλέγω, αλλά για να το κάνουμε αυτό δεν πρέπει πρώτα να βρούμε μια αληθινή ιστορία για να βασιστούμε;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Προφανώς και πρέπει. Και νομίζω πως έχω σκεφτεί ήδη την κατάλληλη ιστορία. Δεν ξέρω αν το έχετε ξανά ακούσει, ωστόσο ισχύει πως μέχρι μόλις πριν μερικές δεκαετίες, στα σχολικά λεωφορεία της Αμερικής, δεν επιτρεπόταν στους έγχρωμους μαθητές να κάθονται στο ίδιο λεωφορείο με τους λευκούς, ή ακόμα και αν επιτρεπόταν, επιβαλλόταν να κάθονται στο πίσω μέρος του λεωφορείου. Και πιο συγκεκριμένα, θα μπορούσαμε να βασιστούμε στην ιστορία της Κλοντέτ Κόλβιν, μιας έγχρωμης κοπέλας στην Αμερική που κάπου στην δεκαετία του πενήντα αν θυμάμαι σωστά, γνώριζε πως ήταν συνταγματικό της δικαίωμα να καθίσει στην θέση του λεωφορείου που επέλεξε. Δυστυχώς στο τέλος της ιστορίας η Κλοντέτ δεν κατάφερε να παραμείνει στην θέση της, διότι αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το λεωφορείο. Παρόλα αυτά, πολλά περιστατικά συνέβησαν την ίδια χρονιά, τα οποία πυροδότησαν διαμαρτυρίες. Έτσι η τρέχουσα πολιτική αμφισβητήθηκε και ο νόμος άλλαξε, έτσι ώστε να είναι πλέον παράνομο να σηκώσουν κάποιον από την θέση του λόγω του χρώματος του δέρματος του.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Ουάου, αυτή η ιστορία με συγκίνησε ειλικρινά. Οπότε αυτό είναι σίγουρα σημάδι πως μπορεί πραγματικά να ευαισθητοποιήσει τον κόσμο.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Τέλεια, τι λέτε να κάνουμε έναν αυτοσχεδιασμό πάνω σε αυτό το θέμα για να δούμε αν θα δουλέψει;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Και βέβαια! Είμαι όλη αυτιά.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Λοιπόν, επειδή η πραγματική ιστορία της Κλοντέτ μπορεί να είναι λίγο δυσνόητη για τα παιδιά θα προσπαθήσουμε να το κάνουμε λίγο πιο απλό, οπότε ακούστε πως θα το σκηνοθετήσουμε. Ο Άρης θα είναι ένας επιβάτης του λεωφορείου, η Ανδρομέδα θα παίζει τον ρόλο μιας υποθετικής Κλοντέτ και ο Ιάσωνας κάνει τον οδηγό του

λεωφορείου. Αρχικά, ο Άρης θα κάνει παράπονα στον οδηγό που μια έγχρωμη κοπέλα κάθεται δίπλα του και ο οδηγός θα έρθει πίσω να κάνει παρατήρηση. Από εκεί και πέρα αυτοσχεδιάστε με τους διαλόγους για την ώρα και θα κάνουμε μετά παρατηρήσεις.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Μια χαρά. Να στήσουμε και τις καρέκλες κάπως ώστε να μοιάζουν με καθίσματα λεωφορείου;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Ναι γιατί όχι, δεν έχουμε και τίποτα να χάσουμε.

(Τα παιδιά μετακινούν τις καρέκλες ώστε να μοιάζουν με καθίσματα λεωφορείου. Αφήνουν μια καρέκλα στην άκρη ώστε από εκεί να τους παρακολουθήσει η Κλεοπάτρα.)

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Νομίζω είμαστε έτοιμοι. Ξεκινάμε;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Ναι, πάρτε θέσεις.

(Τα παιδιά κάθονται στις καρέκλες)

ΆΡΗΣ:

Με συγχωρείτε δεσποινίς, νομίζω πως έχετε καθίσει στην λάθος θέση, θα ήθελα να αλλάξετε αν σας είναι εύκολο.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Το λεωφορείο είναι γεμάτο οπότε δεν νομίζω πως θα μου ήταν και τόσο εύκολο.

ΆΡΗΣ: (Φωνάζει και κάνει σήμα με το χέρι.)

Συγγνώμη κύριε οδηγέ, έχουμε ένα πρόβλημα, θα μπορούσατε να έρθετε λίγο;

(Ο Ιάσοντας σηκώνεται και πηγαίνει προς το μέρος τους.)

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Καλημέρα σας κύριε, ποιο είναι το πρόβλημα;

ΆΡΗΣ:

Έχω την εντύπωση πως μπορείτε να καταλάβετε και μόνος σας. **(Ο Άρης κοιτάζει επικριτικά την Ανδρομέδα.)**

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ναι σωστά, μην ανησυχείτε κύριε, θα το διευθετήσω αμέσως. Καλημέρα σας δεσποινίς, θα σας ζητήσω να καθίσετε στο πίσω μέρος του λεωφορείου, διότι όπως βλέπετε εδώ υπάρχει ένα θεματάκι.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Κύριε οδηγέ το λεωφορείο είναι γεμάτο, πιστεύω πως είναι ξεκάθαρο ότι δεν μπορώ να αλλάξω θέση.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Τότε θα πρέπει να σας ζητήσω να αποχωρήσετε από το λεωφορείο.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Μα έχω πληρώσει εισιτήριο, όπως και κάθε άλλος εδώ πέρα.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Κοιτάζτε δεσποινίς, θα το πω ήρεμα ακόμη μια φορά επειδή είμαι υπομονετικός άνθρωπος. Θα ήθελα να αποχωρήσετε από το λεωφορείο αμέσως. Κρίμα είναι να καθυστερούμε όλο τον κόσμο για κάτι τόσο ανούσιο.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Θα πάρω τουλάχιστον επιστροφή χρημάτων;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Δε νομίζω πως αυτό θα ήταν δυνατόν. Έτσι και αλλιώς, κανείς δεν σας ζήτησε να αγοράσετε εισιτήριο, οπότε αυτό είναι δικό σας πρόβλημα.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Εφόσον δεν υπάρχει περίπτωση να μου επιστρέψετε τα χρήματα μου, δεν νομίζω πως θα αποχωρήσω από το λεωφορείο. Εξάλλου είναι συνταγματικό μου δικαίωμα να βρίσκομαι στο λεωφορείο.

ΙΑΣΟΝΑΣ: **(Ψιθυρίζει στον Άρη, κοιτάζοντας τον.)**

Ψιτ Άρη, δώσε μου ατάκα.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Εντάξει παιδιά πιστεύω αυτό ήταν αρκετό. Αρχικά δεν γίνεται να λέμε την λέξη κύριε τόσο συχνά, όλη αυτή η επανάληψη το κάνει βαρετό. Επίσης δεν ξέρω αν είναι ιδέα μου, αλλά ήταν λίγο πολύ στημένο, αν και το καταλαβαίνω ως ένα βαθμό γιατί ήταν αυτοσχεδιασμός.

ΑΡΗΣ:

Ναι αυτό ισχύει, εγώ σίγουρα δεν είχα ιδέα τι να πω.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Εν πάση περιπτώσει, εσάς πως σας φάνηκε;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Προσωπικά μου φαίνεται πως θα μπορούσε να δουλέψει και κυρίως είναι κάτι πρωτότυπο. Επομένως σίγουρα θα εντυπωσιάσει.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Και εγώ συμφωνώ με όσα είπε η Ανδρομέδα. Παρόλ' αυτά δεν πιστεύω πως θα καταφέρουμε να δώσουμε την εντύπωση πως βρισκόμαστε σε λεωφορείο. Αλλά ακόμα και αν το κάνουμε, μετά θα πρέπει να αλλάξουμε σκηνή οπότε όλος κόπος μας θα πάει χαμένος. Επίσης νομίζω πως δεν έχουμε ιδέα τι θα δείχναμε πριν και μετά την σκηνή του λεωφορείου, οπότε...

(Ο Άρης διακόπτει τον Ιάσωνα πριν προλάβει τελειώσει την πρόταση του.)

ΆΡΗΣ:

Εντάξει κύριε γκρινιάρη, το καταλάβαμε. Υπάρχουν υπερβολικά πολλά προβλήματα. Όμως αν δεν κάνουμε αυτό, τι θα κάνουμε; Νιώθω πως κυνηγάμε τις ουρές μας με το να προτείνουμε έργα και μετά να τα απορρίπτουμε.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Έλα Άρη μην απελπίζεσαι, σίγουρα κάτι θα σκεφτούμε.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Μήπως να δίνουμε άλλη μια ευκαιρία στον Άμλετ;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Ιάσωνα όχι, μην αρχίζεις πάλι το ίδιο βιολί, τα είπαμε για τον Άμλετ!

ΙΑΣΟΝΑ:

Εντάξει, ηρεμία. Είπα και εγώ να κάνω ακόμη μια προσπάθεια.

ΆΡΗΣ:

Ωραία τώρα πριν τσακωθείτε τι λέτε να κάνουμε τελικά; Μην ξεχνάτε το διαγώνισμα της Πολιτικής Παιδείας συνεχίζει να είναι αύριο.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Εγώ λέω να κάνουμε αυτό που κάνουμε τόση ώρα.

ΆΡΗΣ:

Και ποιο ακριβώς είναι το αυτό που αναφέρεσαι;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Το αυτό, όπως λες και εσύ, θα είναι ένα έργο για τα δικαιώματα των παιδιών.

ΆΡΗΣ:

Προφανώς και θα είναι για τα δικαιώματα των παιδιών, αφού είδαμε και πάθαμε για να συμφωνήσουμε. Τώρα θες μήπως να εξηγήσεις τι εννοείς ή θα στα βγάσουμε με το τσιγκέλι;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Πρώτον, Άρη θέλω να σταματήσεις να εκνευρίζεσαι, και δεύτερον ναι θα σας εξηγήσω αμέσως. Αυτό που εννοώ είναι να γράψουμε ένα θεατρικό όπου μια ομάδα μαθητών θα

προσπαθεί μέσα από διάφορες συζητήσεις τους να καταλάβουν τα δικαιώματα των παιδιών.

ΑΡΗΣ:

Και ξανά λέω, πως ακριβώς σκοπεύουμε να το κάνουμε αυτό;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Μην ανησυχείς, θα είναι πολύ απλό, Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να σημειώσουμε όλα όσα έχουμε πει μέχρι τώρα και να γράψουμε ένα θεατρικό με αυτά.

ΑΡΗΣ:

Ναι αλλά πως το κάναμε αυτό ενδιαφέρον;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Άρη όχι πάλι...

ΑΡΗΣ:

Ωχου, εντάξει πλάκα έκανα κατευθείαν να με φας. Τώρα για να μιλάμε και σοβαρά εγώ πιστεύω πως είναι καλή ιδέα. Τηρεί όλες τις προϋποθέσεις που συζητήσαμε προηγουμένως. Είναι ενδιαφέρον για τα παιδιά, ενημερωτικό, πρωτότυπο και πάνω από όλα εύκολο στην υλοποίηση. Εσείς τι λέτε;

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Πιστεύω πως η απάντησή μου είναι αναμενόμενη. Προφανώς και το λατρεύω και συμφωνώ με όσα είπες. Πιστεύετε, πως η κυρία Κατερίνα θα το εγκρίνει; Στο κάτω κάτω της γραφής αυτή είναι η υπεύθυνη για τις σχολικές παραστάσεις, άρα αν δεν της αρέσει θα πρέπει να ψάχνουμε από την αρχή.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ανδρομέδα, για την κυρία Κατερίνα μιλάμε, είναι σίγουρο πως θα της αρέσει. Αφού ξέρεις ότι γενικά είναι πολύ ανοιχτόμυαλη και δεκτική. Άσε που αν μας δει όλους να συμφωνούμε για πρώτη φορά στα χρονικά δεν πρόκειται να μας χαλάσει χατίρι.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:

Ναι βασικά έχεις δίκιο. Οπότε εφόσον είναι έτσι, μήπως να αρχίζαμε να γράφουμε το σενάριο για να είχαμε και κάτι να τις δείξουμε;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ναι, νομίζω ήμαστε έτοιμοι, Κλεοπάτρα έχεις σκεφτεί κάτι;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Και βέβαια έχω σκεφτεί, αλλά μήπως μπορείς να τα γράφεις εσύ; Ο γραφικός μου χαρακτήρας είναι ας πούμε... Μη εμφανίσμιος.

(Τα παιδιά γελούν)

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Αμέ, Άρη μπορείς να μου δώσεις ένα στυλό και μια κόλλα χαρτί;

ΑΡΗΣ:
Μάλιστα!

(Ο Άρης ανοίγει την τσάντα του, βγάζει ένα στυλό και μια κόλλα χαρτί και τα δίνει στον Ιάσονα)

ΙΑΣΟΝΑΣ:
Ωραία Κλεοπάτρα ξεκίνα είμαι έτοιμος.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:
Εντάξει τότε αρχίζω. **(Ο Ιάσοντας αρχίζει να γράφει αυτά που υπαγορεύει η Κλεοπάτρα.)** Απόγευμα. Υπάρχουν τέσσερις μαθητές λυκείου. Κάθονται σε μια σκηνή με τέσσερις καρέκλες, τέσσερις τσάντες και δύο μικρά τραπέζια. Οι μαθητές είναι μέλη της θεατρικής ομάδας του σχολείου τους και προσπαθούν να αποφασίσουν το θεατρικό έργο που θα ανεβάσουν αυτή την χρονιά.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:
Περίμενε λίγο, αυτό είναι ακριβώς εμείς!

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:
Αυτό είναι που λέω και εγώ! Δεν είναι ενδιαφέρον που δημιουργούμε έναν καθρέφτη μεταξύ της ζωής μας και της πραγματικότητας;

ΙΑΣΟΝΑΣ:
Βασικά πιστεύω πως όντως είναι και χαίρομαι που στην τελική καταλήξαμε σε αυτό. Ξεπερνά όλες τις προηγούμενες ιδέες μας.

ΑΡΗΣ:
Τέλεια όλα αυτά. Όμως δεν είναι λίγο περίεργο να χρησιμοποιήσουμε τους εαυτούς μας ως χαρακτήρες;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:
Ε δεν θα βάλουμε και τα ονόματα μας. Απλά θα πάρουμε τις σημαντικότερες ιδέες από σήμερα και θα τις εμπλουτίσουμε, ώστε να δημιουργήσουμε κάτι καινούργιο.

ΑΡΗΣ:
Μήπως να ρωτήσουμε πρώτα την κυρία Κατερίνα; Δεν λέει να γράψουμε ολόκληρο θεατρικό τσάμπα.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:
Ωραία πάμε! Έτσι και αλλιώς, καλό είναι να ρωτήσουμε την γνώμη της μπορεί να μας δώσει συμβουλές.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ:
Άντε λοιπόν τι κάθεστε, πάμε. Είπαμε να τελειώσουμε σήμερα!

(Η Ανδρομέδα αρχίζει να περπατάει γρήγορα προς την έξοδο της σκηνής.)

ΑΡΗΣ:

Καλέ περίμενε λίγο, μην τρέχεις.

(Ο Άρης παίρνει γρήγορα την τσάντα του.)

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:

Αχ αυτή η κοπέλα όλο ξεχνάει τα πράγματα της.

(Η Κλεοπάτρα παίρνει την τσάντα της και την τσάντα της Ανδρομέδας. Ο Ιάσοντας επίσης μαζεύει την τσάντα του. Όλα τα παιδιά αρχίζουν να περπατούν γρήγορα προς την έξοδο της σκηνής, ενώ φαίνεται πως συζητούν σχεδόν αθόρυβα μεταξύ τους.)

ΤΕΛΟΣ